

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

10. července 2012*

„Státní podpory — Výrobky z vlnitého obalu — Podpora na stavbu papírny — Pokyny k vnitrostátní regionální podpoře — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou se společným trhem — Přípustnost — Bezvadnost plné moci, kterou dala právnická osoba svým advokátům — Přijetí rozhodnutí po ukončení předběžné fáze přezkumu — Aktivní legitimace — Procesní práva zúčastněných stran — Závažné potíže, odůvodňující zahájení formálního vyšetřovacího řízení — Výkon posuzovací pravomoci Komisí — Článek 87 odst. 3 písm. a) ES — Článek 88 odst. 2 a 3 ES — Článek 4 nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 44 odst. 5 a 6 jednacího řádu“

Ve věci T-304/08,

Smurfit Kappa Group plc, se sídlem v Dublinu (Irsko), zastoupená T. Ottervangerem a E. Henny, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Martenczukem a C. Urraca Caviedesem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Propapier PM 2 GmbH, dříve Propapier PM2 GmbH & Co. KG, se sídlem v Eisenhüttenstadt (Německo), zastoupenou H.-J. Niemeyer a C. Herrmann, advokáty,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2008)1107 ze dne 2. dubna 2008, které prohlašuje veřejnou regionální podporu, kterou německé orgány zamýšlely poskytnout společnosti Propapier PM2 na výstavbu papírny v Eisenhüttenstadt (region Braniborsko-Severovýchod), za slučitelnou se společným trhem [státní podpora č. 582/2007 – Německo],

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení J. Azizi, předseda, S. Frimodt Nielsen (zpravodaj) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. listopadu 2011,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Smurfit Kappa Group plc, je mezinárodním podnikem se sídlem v Irsku. Své činnosti vykonává v odvětví obalů hlavně v Evropě a Latinské Americe. Vyrábí a uvádí na trh výrobky z vlnitého obalu (dále jen „výrobky CCM“), archy ze zvlněného a nezvlněného kartonu, krabice ze zvlněného a nezvlněného kartonu, grafické a speciální kartony. Využívá rovněž recyklovaný odpadní papír.
- 2 Dopisem ze dne 8. října 2007 oznámily německé orgány Evropské komisi záměr poskytnout společnosti Propapier PM2 GmbH & Co. KG investiční dotaci ve výši 82 509 500 eur (tedy 72 154 700 eur v aktualizované hodnotě) (dále jen „dotčená podpora“) na výstavbu papírny a elektrického agregátu v Eisenhüttenstadt, v oblasti Severovýchodního Braniborska (Německo). Komise zaregistrovala toto oznámení pod číslem N 582/2007.
- 3 Papírna financovaná dotčenou podporou byla určena k výrobě dvou druhů výrobků CCM, a sice zaprvé archů plochého kartonu s plošnou hmotností do 150 g/m² a zadruhé vroubkovaného papíru vyrobeného z recyklovaných vláken. Výstavba zařízení měla probíhat mezi prosincem 2007 a první polovinou roku 2010.
- 4 Dne 9. listopadu 2007 žalobkyně předložila Komisi důvěrnou stížnost týkající se dotčené podpory.
- 5 Dopisem ze dne 7. prosince 2007 zaslala Komise Spolkové republice Německo žádost o doplňující informace. Německé orgány odpověděly na tuto žádost o informace dopisem ze dne 3. ledna 2008.
- 6 Dne 25. ledna 2008 se za přítomnosti zástupců vedlejší účastnice řízení konala schůzka mezi službami Komise a německými orgány.
- 7 Dne 29. ledna 2008 Komise zaregistrovala dvě oficiální stížnosti, které předala Spolkové republice Německo k vyjádření.
- 8 Dopisem ze dne 1. února 2008 zaslala Komise Spolkové republice Německo novou žádost o informace.
- 9 Dopisy ze dne 6. a 14. února 2008 Spolková republika Německo odpověděla na stížnosti uvedené v bodě 7 výše, jakož i na žádost o informace uvedenou v bodě 8 výše.
- 10 Dne 20. února 2008 byla u Komise podána třetí oficiální stížnost. Jelikož spočívala na stejných argumentech jako dvě první stížnosti, nebyla sdělena členskému státu.
- 11 Dne 2. dubna 2008 přijala Komise, ač nezahájila formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES, rozhodnutí C(2008) 1107, kterým se prohlašuje dotčená podpora za slučitelnou se společným trhem (dále jen „napadené rozhodnutí“).

- 12 V napadeném rozhodnutí Komise zejména konstatovala, že dotčená podpora nepřekračuje maximální hodnoty stanovené v bodě 68 Pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013 (Úř. věst. 2006, C 54, s. 13), který zní takto:

„Pokud celková výše podpory ze všech zdrojů překročí 75 % maximální výše podpory, kterou smí dostat investice se způsobilými výdaji 100 milionů EUR při použití standardního limitu podpory platného pro velké podniky podle schválené mapy regionální podpory v den, kdy má být podpora poskytnuta, a pokud:

- i) na příjemce podpory připadá více než 25 % objemu prodeje daného výrobku / daných výrobků na příslušném trhu / příslušných trzích před investicí nebo na něj připadne více než 25 % po provedení investice, nebo
- j) projektem vytvořená výrobní kapacita představuje více než 5 % trhu měřeno prostřednictvím údajů o zdánlivé spotřebě daného výrobku, ledaže průměrné meziroční tempo růstu jeho zdánlivé spotřeby za posledních pět let bylo vyšší než průměrné meziroční tempo růstu HDP v Evropském hospodářském prostoru,

Komise schválí regionální investiční podporu pouze poté, co po zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy důkladně prověřila, zda je podpora nutná k vytvoření pobídkového účinku pro investici a zda výhody, které podpora přinese, převažují nad výsledným narušením hospodářské soutěže a ovlivněním obchodu mezi členskými státy.“

- 13 V poznámce pod čarou č. 63 patřící k výše uvedenému odstavci se upřesňuje, že ještě před vstupem pokynů v platnost, a sice dne 1. ledna 2007, Komise zamýšlí vypracovat další obecné pokyny ke kritériím, jež bude brát v úvahu při posuzování toho, zda byla podpora nutná k vytvoření pobídkového účinku pro investici a zda výhody podpory převažují nad narušením hospodářské soutěže a ovlivněním obchodu mezi členskými státy.
- 14 V bodech 119 a 120 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zamítla argumenty uvedené ve stížnostech, které jí byly předloženy ohledně dotčené podpory (viz body 4, 7 a 10 výše), přičemž uvedla, že je vázána pokyny, které podle ní vylučují, aby zahájila formální vyšetřovací řízení ve věcech, ve kterých nebyly překročeny maximální hodnoty stanovené v bodě 68 uvedených pokynů. V tomto ohledu zajišťuje podle Komise dodržování těchto maximálních hodnot podílů na trhu a zvyšování výrobních kapacit každému dotovanému projektu zaprvé to, že předpokládaná narušení hospodářské soutěže nepřesáhnou očekávané výhody, a zadruhé, že dochází k dostatečnému přispění k cíli regionálního rozvoje.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 15 Žalobkyně podala projednávanou žalobu návrhem zapsaným v kanceláři Tribunálu dne 5. srpna 2008.
- 16 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 12. prosince 2008 požádala společnost Propapier PM2 GmbH & Co. KG, která se v průběhu řízení stala společností Propapier PM 2 GmbH, o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 21. dubna 2009 předseda třetího senátu Tribunálu tomuto návrhu na vstup vedlejší účastnice do řízení vyhověl.
- 17 Dne 14. května 2009 vedlejší účastnice zpochybnila, že jí byl předán úplný spis z písemné části řízení. Dopisem kanceláře Tribunálu byla ujištěna, že jí byly předány všechny písemnosti z písemné části řízení a nadále na svém zpochybnění netrvala.

- 18 Jelikož žalobkyně požádala o to, aby s určitými částmi vyjádření vyměněnými v rámci písemné části řízení bylo zacházeno ve vztahu k vedlejší účastnici důvěrně a vedlejší účastnice některé z těchto návrhů zpochybnila, vyhověl předseda třetího senátu Tribunálu částečně návrhům žalobkyně usnesením ze dne 5. července 2010. V důsledku toho byly vedlejší účastnici sděleny některé doplňující informace a bylo jí povoleno, aby doplnila svůj spis vedlejší účastnice.
- 19 Vzhledem k tomu, že složení senátů Tribunálu bylo změněno, byl původně určený soudce zpravodaj přeřazen k prvnímu senátu, kterému tedy byla přidělena projednávaná věc. Vzhledem k překážce na straně jednoho ze soudců prvního senátu určil předseda Tribunálu na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu pro doplnění senátu jiného soudce.
- 20 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi a vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení.
- 21 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 22 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 23 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (první senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu položil účastnicím řízení písemné otázky.
- 24 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 28. listopadu 2011.
- 25 Na jednání se Komise a vedlejší účastnice vzdaly zpochybnění přípustnosti žaloby s ohledem na dodržení podmínky stanovené v čl. 44 odst. 5 písm. a) jednacího řádu, což bylo zaznamenáno v protokolu z jednání.
- 26 Na jednání udělil Tribunál žalobkyni možnost předložit ve lhůtě tří týdnů od oznámení protokolu z jednání všechny důkazy, které považovala za nezbytné pro prokázání bezvadnosti plné moci dané jejím advokátům.
- 27 Dokumenty předložené žalobkyní ve stanovené lhůtě byly předány Komisi a vedlejší účastnici řízení k vyjádření. Tribunál, poté co obdržel tato vyjádření, uzavřel dne 25. ledna 2012 ústní část řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

28 Komise a vedlejší účastnice zpochybňují zaprvé přípustnost žaloby s ohledem na požadavky stanovené v čl. 44 odst. 5 písm. b) jednacího řádu. Komise zadruhé rovněž zpochybňuje aktivní legitimaci žalobkyně ve vztahu k napadenému rozhodnutí.

K bezvadnosti plné moci udělené žalobkyní jejím advokátům

29 Podle čl. 44 odst. 5 písm. b) jednacího řádu, je-li žalobce právnickou osobou soukromého práva, přikládá k žalobě rovněž důkaz o tom, že procesní plná moc byla jeho advokátovi řádně udělena orgánem k tomu oprávněným. Podle čl. 44 odst. 6 téhož jednacího řádu, nespĺňuje-li žaloba výše uvedenou podmínku, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby vady žaloby odstranil nebo předložil výše uvedené písemnosti. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad či k předložení požadovaných písemností, rozhodne Tribunál, zda nedodržení těchto formálních podmínek činí žalobu nepřipustnou.

30 Z těchto ustanovení vyplývá, že vedoucí kanceláře Tribunálu je povinen vyzvat právnickou osobu soukromého práva, aby odstranila vady žaloby v případě, že tato osoba nespĺnila povinnost prokázat, že svým advokátům udělila procesní plnou moc řádně a že pouze v případě, že žalobkyně nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě vedoucího soudní kanceláře, může Tribunál prohlásit žalobu za nepřipustnou.

31 Projednávaná žaloba byla jménem žalobkyně podána dne 5. srpna 2008 T. Ottervangerem a E. Hennym, advokáty advokátní komory v Amsterdamu (Nizozemsko). Žalobkyně připojila k žalobě plnou moc, kterou pověřuje uvedené advokáty, aby podali projednávanou žalobu. Tato plná moc byla udělena M. O'Riordanem, který jednal jako generální tajemník skupiny.

32 Na základě čl. 44 odst. 6 jednacího řádu uložil vedoucí soudní kanceláře žalobkyni lhůtu k předložení důkazu, že osoba, která vydala plnou moc, byla oprávněna přijmout tento akt jménem společnosti. Ve stanovené lhůtě žalobkyně, která nadále zastávala názor, že generální tajemník skupiny byl podle irského práva oprávněn udělit advokátům plnou moc pro účely jednání jménem společnosti před soudem, předložila druhou plnou moc ze dne 28. srpna 2008 udělenou G. McGannem, jednajícím jako člen správní rady.

33 Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice a Komise zpochybnilly jak pravomoc M. O'Riordana tak pravomoc G. McGanna, předložila žalobkyně před uzavřením ústní části řízení usnesení přijaté dne 8. prosince 2011 správní radou společnosti, které potvrzovalo, že G. McGann byl jakožto generální ředitel a jeden ze členů správní rady společnosti oprávněn udělit druhou plnou moc.

34 Vedlejší účastnice zaprvé zpochybňuje možnost odstranit v průběhu řízení vady plynoucí z nespĺnění povinnosti stanovené v čl. 44 odst. 5 písm. b) jednacího řádu. Takové tvrzení musí být odmítnuto, jelikož možnost takového odstranění vad je stanovena v čl. 44 odst. 6 téhož jednacího řádu, který stanoví, že vedoucí soudní kanceláře určí lhůtu k tomu, aby se vady žaloby odstranily, a nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad, musí Tribunál posoudit otázku, zda tato okolnost činí žalobu nepřipustnou (viz bod 29 výše).

35 V projednávané věci žalobkyně, jak bylo připomenuto v bodě 32 výše, předložila druhou plnou moc ve lhůtě stanovené vedoucím kanceláře Tribunálu. Je tedy třeba zadruhé přezkoumat, zda druhá plná moc spĺňuje podmínky vyplývající z čl. 44 odst. 5 písm. b) jednacího řádu.

- 36 V tomto ohledu Komise a vedlejší účastnice tvrdí, že články 66 až 68 stanov, které byly připojeny k rozhodnutí odstraňujícím vady žaloby a vůči kterým již tyto nenamítají, že se nejedná o stanovy žalobkyně, stanoví, že rozhodnutí obrátit se na soud a udělit jménem společnosti plnou moc advokátům vyplývá z kolektivní pravomoci správní rady a tato ji může delegovat na jednoho nebo více členů správní rady. Komise a vedlejší účastnice v důsledku toho uvádí, že pokud se neprokáže existence rozhodnutí správní rady, které pověřilo T. Ottervangera a E. Hennyho k podání návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí nebo rozhodnutí, které takovou pravomoc deleguje na G. McGanna, žalobkyně nedodržela povinnost stanovenou v čl. 44 odst. 5 písm. b) jednacího řádu.
- 37 I když Tribunál nemůže s jistotou shledat, že G. McGann měl právo udělit druhou plnou moc, protože žalobkyně nepředložila předchozí rozhodnutí správní rady společnosti, které by rozhodlo o podání této žaloby nebo že se G. McGannovi uděluje pravomoc rozhodnout o podání takové žaloby, je třeba v každém případě konstatovat, že správní rada rozhodnutím ze dne 8. prosince 2011 potvrdila, že G. McGann měl jako generální ředitel a člen správní rady společnosti pravomoc za tímto účelem (viz bod 33 výše).
- 38 I když je rovněž pravda, jak uvádí vedlejší účastnice řízení, že toto potvrzení bylo dáno více než tři roky po předložení této žaloby a že je možné, že složení správní rady společnosti bylo od vystavení druhé plné moci změněno, neexistuje naopak žádná pochybnost o vůli žalobkyně, která je vůči třetím osobám právně vázaná rozhodnutími své správní rady pokračovat v tomto řízení.
- 39 Proto námitka nepřijatelnosti, kterou namítala vedlejší účastnice a Komise a která vychází z toho, že žaloba neodpovídala požadavkům čl. 44 odst. 5 písm. b) jednacího řádu, musí být odmítnuta (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek Soudního dvora ze dne 11. května 1989, *Maurissen a Union syndicale v. Účetní dvůr*, 193/87 a 194/87, *Recueil* s. 1045, body 33 a 34).

K aktivní legitimaci žalobkyně

- 40 Komise podporovaná vedlejší účastnicí uvádí, že žalobkyně, přestože je zúčastněná strana, není napadeným rozhodnutím osobně dotčena. V důsledku toho není oprávněna zpochybnit opodstatněnost posouzení týkajících se slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem, která jsou obsažena v napadeném rozhodnutí. Všechny argumenty v žalobě přitom směřují ke zpochybnění tohoto posouzení slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem a neuvádí, že byla porušena procesní práva, která pro žalobkyni vyplývají z čl. 88 odst. 2 ES.
- 41 Komise dále uvádí, že tvrzení žalobkyně, podle kterého doba trvání správního řízení prokazuje existenci závažných obtíží, které vyžadovaly zahájení formálního vyšetřovacího řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 ES, byla předložena poprvé v replice a je z tohoto důvodu rovněž nepřijatelná. Z toho vyplývá, že žádný ze žalobních důvodů není přípustný.
- 42 Úvodem je třeba uvést, že navzdory vstupu článku 263 SFEU v platnost v průběhu řízení v tomto stupni, a sice 1. prosince 2009, musí být otázka přípustnosti návrhu na neplatnost napadeného rozhodnutí rozhodnuta pouze na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 7. září 2010, *Norilsk Nickel Harjavalta a Umicore v. Komise*, T-532/08, *Sb. rozh. s. II-3959*, body 68 až 75, a *Etimine a Etiproduits v. Komise*, T-539/08, *Sb. rozh. s. II-4017*, body 74 až 81), což nebylo účastníky řízení zpochybněno.
- 43 V souladu s čl. 230 čtvrtého pododstavce ES může fyzická nebo právnická osoba napadnout žalobou rozhodnutí určené jiné osobě, pouze pokud se jí uvedené rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýká.
- 44 Podle ustálené judikatury mohou jiné subjekty než adresáti rozhodnutí tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze tehdy, jsou-li tímto rozhodnutím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je

individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise*, 25/62, Recueil, s. 197, s. 223; ze dne 19. května 1993, *Cook v. Komise*, C-198/91, Recueil, s. I-2487, bod 20; ze dne 15. června 1993, *Matra v. Komise*, C-225/91, Recueil, s. I-3203, bod 14; ze dne 13. prosince 2005, *Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Sb. rozh. s. I-10737, bod 33, a ze dne 11. září 2008, *Německo a další v. Kronofrance*, C-75/05 P a C-80/05 P, Sb. rozh. s. I-6619, bod 36).

- 45 Jelikož se tato žaloba týká rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor, je třeba uvést, že v rámci řízení o kontrole státních podpor, musí být rozlišována jednak fáze předběžného přezkumu podpor zavedená v čl. 88 odst. 3 ES, jejímž cílem je pouze umožnit Komisi, aby si mohla vytvořit své prvotní stanovisko ohledně částečné nebo plné slučitelnosti dotčené podpory, jednak fáze přezkumu upravená v čl. 88 odst. 2 ES. Pouze v rámci této fáze, která má umožnit Komisi, aby získala úplné informace o všech okolnostech věci, ukládá Smlouva Komisi povinnost vyzvat zúčastněné strany, aby předložily své připomínky (v tomto smyslu viz rozsudek *Německo a další v. Kronofrance*, bod 44 výše, bod 37, a citovaná judikatura).
- 46 Z toho vyplývá, že jestliže Komise bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 ES rozhodnutím přijatým na základě čl. 88 odst. 3 ES konstatuje, že podpora je slučitelná se společným trhem, mohou se nositelé těchto procesních záruk domoci jejich dodržení, pouze pokud mají možnost toto rozhodnutí zpochybnit před soudem Unie. Z těchto důvodů soud Unie prohlásí za přípustnou žalobu směřující ke zrušení takového rozhodnutí podanou zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, pokud žalobce podáním žaloby sleduje zajištění ochrany procesních práv, kterých požívá na základě tohoto posledně uvedeného ustanovení (viz rozsudek *Německo a další v. Kronofrance*, bod 44 výše, bod 38, a citovaná judikatura).
- 47 Podle čl. 1 písm. h) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1) se zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES rozumí zejména kterákoliv osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, především tedy konkurenční podniky příjemce této podpory. Podle judikatury jde, jinými slovy, o neurčitý okruh adresátů (rozsudek Soudního dvora ze dne 24. května 2011, *Komise v. Kronoply a Kronotex*, C-83/09 P, Sb. rozh. s. II-4441, bod 63; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. listopadu 1984, *Intermills v. Komise*, 323/82, Recueil, s. 3809, bod 16).
- 48 Naproti tomu, pokud žalobce zpochybní opodstatněnost rozhodnutí o slučitelnosti podpory se společným trhem, pouhá skutečnost, že může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, nemůže stačit k připuštění žaloby. Musí v takovém případě prokázat, že má zvláštní postavení ve smyslu výše uvedeného rozsudku *Plaumann v. Komise*, bod 44 výše. Tak je tomu zejména tehdy, pokud je žalobcovo postavení na trhu podstatně zasaženo podporou, která je předmětem dotčeného rozhodnutí (viz rozsudek *Německo a další v. Kronofrance*, bod 44 výše, bod 40, a citovaná judikatura).
- 49 Pokud jde o podmínku týkající se toho, zda došlo k podstatnému dotčení postavení žalobkyně na příslušném trhu, samotná okolnost, že určitý akt může mít určitý vliv na soutěžní poměry na relevantním trhu a že dotčený podnik konkuruje osobě, která má z tohoto aktu prospěch, nemůže postačovat. Podnik se tedy nemůže spoléhat výlučně na své konkurenční postavení vůči podniku-příjemci, ale musí mimoto prokázat, že se nachází ve faktické situaci, která jej individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2007, *Španělsko v. Lenzing*, C-525/04 P, Sb. rozh. s. I-9947, body 32 a 33, a ze dne 22. prosince 2008, *British Aggregates v. Komise*, C-487/06 P, Sb. rozh. s. I-10515, body 47 a 48).
- 50 Konečně v souladu s ustálenou judikaturou soudu Unie nepřisluší, aby vykládal žalobu, která zpochybňuje výhradně opodstatněnost rozhodnutí o slučitelnosti podpory se společným trhem tak, že ve skutečnosti směřuje k ochraně procesních práv, kterých žalobce požívá na základě čl. 88 odst. 2 ES,

pokud posledně uvedený za tímto účelem výslovně neuplatnil žalobní důvod. V takovém případě by výklad žalobních důvodů ve skutečnosti vedl k překvalifikování předmětu žaloby (rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 47 výše, bod 55; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 29. listopadu 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a další v. Komise, C-176/06 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 25).

- 51 Nicméně takto omezená možnost výkladu žalobních důvodů ve svém důsledku nebrání unijnímu soudu, aby přezkoumal argumenty uplatněné žalobcem ve věci samé s cílem ověřit, zda mohou prokázat opodstatněnost žalobního důvodu směřujícího výslovně k uplatnění existence závažných obtíží způsobitelných odůvodnit zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 47 výše, bod 56).
- 52 Navrhuje-li totiž žalobce zrušení rozhodnutí nevznášet námitky, zpochybňuje tím především skutečnost, že Komise přijala rozhodnutí k dotčené podpoře, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení, čímž porušila jeho procesní práva. Žalobce může k tomu, aby jeho žalobě na neplatnost bylo vyhověno, uplatnit jakýkoliv důvod, který mu umožní prokázat, že posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici ve fázi předběžného přezkoumání oznámeného opatření, muselo vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti tohoto opatření se společným trhem. Důsledkem použití takových argumentů však nemůže být změna předmětu žaloby nebo pozměnění podmínek její přípustnosti. Existence pochybností o takové slučitelnosti je naopak právě tím důkazem, který je třeba předložit s cílem prokázat, že Komise měla povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES a podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 27. října 2011, Rakousko v. Scheucher-Fleisch a další, C-47/10 P, Sb. rozh. s. II-10707, bod 50, a citovaná judikatura).
- 53 S ohledem na tyto zásady je třeba zkoumat procesní postavení žalobkyně.
- 54 V tomto ohledu je třeba nejprve upřesnit, že žalobkyně je zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, na čemž se shodly Komise a vedlejší účastnice řízení. Žalobkyně totiž tvrdí, aniž jí Komise nebo vedlejší účastnice či jakákoliv písemnost ze spisu protirečí, že je přímým konkurentem vedlejší účastnice. Účastnice řízení se naopak neshodnou na otázce, zda je žalobkyně osobně dotčená napadeným rozhodnutím, a zda z tohoto důvodu může nezávisle na ochraně svých procesních práv zpochybnit opodstatněnost posouzení slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem, které je obsaženo v napadeném rozhodnutí.
- 55 I když žalobkyně poskytla dostatek důkazů prokazujících, že její soutěžní situace mohla být ovlivněna dotčenou podporou, neprokázala naopak, že její postavení na trhu je podstatně ovlivněno ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 48 a 49 výše.
- 56 Žalobkyně zaprvé využila svou účast na správním řízení, aby podala důvěrnou stížnost po oznámení dotčené podpory. Nicméně účast podniku na fázi předběžného přezkumu stanoveného článkem 4 nařízení č. 659/1999 neprokazuje, že je jako osoba, která podala stížnost, osobně dotčená rozhodnutím přijatým v důsledku tohoto řízení (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise, C-319/07 P, Sb. rozh. s. I-5963, body 94 a 95).
- 57 Zadruhé žalobkyně uvádí, že trh s výrobky CCM je sjednocený a každá státní podpora poskytnutá jednomu výrobcí má vliv na všechny jeho konkurenty v Evropském hospodářském prostoru (EHP). Z údajů poskytnutých žalobkyní v její důvěrné stížnosti nicméně vyplývá, že odvětví výrobků CCM seskupuje v EHP přibližně 130 společností. Tento argument žalobkyně tedy zdůrazňuje skutečnost, že poskytnutá podpora ovlivňuje konkurenční vztahy mezi hospodářskými subjekty, ale nestačí k prokázání toho, že žalobkyně utrpí podstatný zásah do svého konkurenčního postavení, které ji odlišuje od všech ostatních hospodářských subjektů.

- 58 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že dotčená podpora umožní stavbu největší továrny na výrobky CCM v Evropě a že provozování tohoto zařízení bude mít nezbytně citelný vliv na úroveň cen. Stejně jako předchozí tvrzení nepostačuje toto tvrzení, které je kromě toho zpochybněno vedlejší účastníci, v každém případě k prokázání toho, že je žalobkyně osobně dotčená napadeným rozhodnutím, protože se nedovolává žádné zvláštnosti své situace, která by mohla prokázat, že ji otevření této továrny ovlivní do té míry, že ji odliší od všech dalších konkurentů vedlejší účastnice.
- 59 Začtvrté žalobkyně uvádí, že trh s výrobky CCM vykazuje strukturální nerovnováhu, která se vyznačuje nadměrnou výrobní kapacitou a že musela uzavřít velké množství vlastních zařízení. Uzavření zařízení však lze vysvětlit skutečností, jak uvádí vedlejší účastnice a Komise, že žalobkyně přijala samostatná řídicí rozhodnutí, jako je přizpůsobení jejich stávajících zařízení technickému pokroku nebo racionalizace výrobních zařízení, a že nepředložila žádný důkaz, který by mohl prokázat, že neuzavřela svá zařízení z důvodu jejich zastaralosti. V každém případě i za předpokladu, že by byla žalobkyně nucena omezit výrobní kapacity z důvodu strukturální nerovnováhy mezi nabídkou a poptávkou po výrobcích CCM, takovou okolnost nezapříčinilo zařízení dotované dotčenou podporou a nejeví se sama o sobě jako skutečnost, která by odlišila žalobkyni od dalších konkurentů vedlejší účastnice (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2009, Scheucher-Fleisch a další v. Komise, T-375/04, Sb. rozh. s. II-4155, body 59 a 60).
- 60 Konečně zapáté se argument žalobkyně, podle kterého vlastní šest zařízení v okruhu 800 až 1 000 km od zařízení dotovaného dotčenou podporou a z vedlejší účastnice se stane z tohoto důvodu její hlavní přímý konkurent, jeví na první pohled v rozporu s jejím druhým argumentem, podle kterého je trh s výrobky CCM plně konkurenční a sjednocený, přičemž každá dotace poskytnutá jakémukoliv výrobcí ovlivní nezbytně úroveň cen všech jeho konkurentů v celém EHP. V každém případě pouhá skutečnost, že žalobkyně vlastní šest zařízení v blízkosti dotovaného zařízení a dotčená podpora umožní vedlejší účastnici zvýšit výrobu výrobků CCM na přibližně milion tun ročně, zatímco pro porovnání výroba žalobkyně v těchto šesti zařízeních dosahuje celkové roční kapacity přibližně [důvěrné]¹, neumožňuje dospět k závěru, že postavení žalobkyně na trhu bude podstatně ovlivněno. Vedlejší účastnice totiž uvádí, aniž jí je oponováno, že žalobkyně není jejím přímým konkurentem, že ona a žalobkyně mají za odbytiště různé zeměpisné trhy a že i za předpokladu, že by kritérium zeměpisné blízkosti bylo nejrelevantnější, vlastní jiní konkurenti než žalobkyně zařízení, která jsou blíže k tomu, jež má být postaveno v Eisenhüttenstadt.
- 61 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že dotčená podpora mohla podstatně zasáhnout do jejího postavení na trhu. Za těchto podmínek má žalobkyně jako zúčastněná strana pouze právo domáhat se ochrany svých procesních práv, která pro ni vyplývají z čl. 88 odst. 2 ES a zpochybnit odmítnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení, ale nemůže zpochybnit opodstatněnost posouzení, na základě kterých Komise dospěla k závěru, že dotčená podpora je slučitelná se společným trhem. Je tedy třeba, jelikož Komise a vedlejší účastnice řízení uvádí, že žádný ze žalobních důvodů se netýká ochrany procesních práv zúčastněné strany, přezkoumat povahu těchto žalobních důvodů vznesených žalobkyní.
- 62 Podle judikatury připomenuté v bodech 50 až 52 výše skutečnost, že žalobkyně nebyla schopna prokázat, že její postavení na trhu by bylo podstatně ovlivněno dotčenou podporou, nepředstavuje překážku tomu, aby pro prokázání, že Komise měla pochybnosti o slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem, které odůvodňovaly zahájení formálního vyšetřovacího řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 ES, žalobkyně předložila argumenty týkající se opodstatněnosti posouzení Komise, avšak je třeba, aby nejméně jeden ze žalobních důvodů její žaloby vycházel z toho, že Komise porušila svou povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise je povinna zahájit formální vyšetřovací řízení zejména tehdy, když se s ohledem na informace získané v průběhu předběžného přezkoumání musí nadále vypořádat se závažnými obtížemi spojenými

1 — Skryté důvěrné údaje.

s posouzením dotčeného opatření. Tato povinnost vyplývá přímo z čl. 88 odst. 3 ES, jak je vykládán judikaturou, jakož i z čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999, pokud Komise po předběžném přezkoumání konstatuje, že protiprávní opatření vyvolává pochybnosti ohledně své slučitelnosti se společným trhem (rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2008, BUPA a další v. Komise, T-289/03, Sb. rozh. s. II-81, bod 328).

- 63 Žalobkyně úvodem upřesňuje, že zpochybňuje skutečnost, že Komise věřila, že může přijmout kladné rozhodnutí bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Má zejména za to, že Komise se při odmítnutí konkrétně posoudit účinky dotčeného opatření nemohla odvolávat na maximální hodnoty, které definovala ve svých pokynech k vnitrostátní regionální podpoře. Toto zvážení účinků vyvolaných sporných opatření by však vyžadovalo zahájení formálního vyšetřovacího řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 ES. Navíc žalobkyně uvádí, že jí nezahájení formálního vyšetřovacího řízení zabránilo ve výkonu jejích procesních práv.
- 64 V tomto ohledu první žalobní důvod vychází z nesplnění povinnosti zahájit formální vyšetřovací řízení, která Komisi přísluší v projednávaném případě, což údajně porušuje čl. 88 odst. 2 ES a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999.
- 65 Nejméně jeden ze žalobních důvodů se tak výslovně týká ochrany procesních práv žalobkyně. Za těchto podmínek musí být v rozporu s tvrzením Komise a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně, i když se týkají opodstatněnosti posouzení slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem, přezkoumány v rozsahu, v němž směřují k prokázání, že se Komisi nepodařilo překonat závažné obtíže, se kterými se setkala ve fázi předběžného přezkoumání (viz bod 52 výše). Z toho vyplývá, že námitka nepřípustnosti podaná Komisí proti žalobě v plném rozsahu nemůže být přijata, ale musí být případ od případu přezkoumána přípustnost žalobních důvodů předložených žalobkyní a argumentů předložených v rámci každého žalobního důvodu.

K věci samé

- 66 První žalobní důvod vychází z nesplnění povinnosti Komise zahájit formální vyšetřovací řízení, která jí v projednávaném případě příslušela, což údajně porušuje čl. 88 odst. 2 ES, jakož i čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999. Přestože tento žalobní důvod nebyl formálně rozdělen do dvou částí, obsahuje dvě odlišné výtky. Zprvée žalobkyně v zásadě vytýká Komisi, že se dopustila nesprávného právního posouzení, když z bodu 68 pokynů vyvodila, že pokud maximální hodnoty, které jsou v nich stanoveny, nebyly překročeny, mohla dospět k závěru o slučitelnosti dotčené podpory a nemusela zahájit formální vyšetřovací řízení. Zadruhé žalobkyně uvádí několik argumentů, které mají prokázat, že se Komise setkala při posouzení kritérií stanovených v bodě 68 pokynů s obtížemi, které odůvodňovaly zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

K přípustnosti prvního žalobního důvodu

- 67 Komise zpochybňuje přípustnost prvního žalobního důvodu, jelikož se v něm žalobkyně dovolává argumentů, které mají zpochybnit opodstatněnost posouzení obsažených v napadeném rozhodnutí.
- 68 Je třeba nicméně připomenout, že žalobkyně může jako zúčastněná strana tvrdit, že Komise měla zahájit formální vyšetřovací řízení. Za tímto účelem může žalobkyně rovněž předkládat na podporu takového žalobního důvodu argumenty, které prokazují, že posouzení informací a skutečností, s nimiž Komise disponovala ve fázi předběžného přezkoumání dotčené podpory, muselo vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti této podpory se společným trhem (v tomto smyslu viz rozsudek Autriche v. Scheucher-Fleisch a další, bod 52 výše, bod 50).

- 69 Je přitom třeba připomenout, že Komise při posouzení slučitelnosti dotčené podpory přiznala v napadeném rozhodnutí rozhodující váhu skutečnosti, že nebyly překročeny maximální hodnoty stanovené v bodě 68 pokynů.
- 70 Žalobkyně tedy může za účelem ochrany svých procesních práv zpochybnit nesprávné právní posouzení, kterého se podle ní Komise dopustila, když odvodila slučitelnost dotčené podpory se společným trhem ze skutečnosti, že nebyly překročeny maximální hodnoty stanovené v bodě 68 pokynů, jakož i zpochybnit skutková posouzení, která umožnila Komisi ujistit se, že těchto maximálních hodnot nebylo v projednávaném případě dosaženo.
- 71 Komise naproti důvodně tvrdí, že výtka předložená poprvé v replice a vycházející z délky předběžného přezkoumání, je novou výtkou a nemůže být připojena k argumentaci obsažené v žalobě. Tato poslední uvedená výtka je v důsledku toho nepřijatelná podle čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu, podle kterého je předložení nových žalobních důvodů v průběhu řízení zakázáno, ledaže se tyto žalobní důvody zakládají na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.
- 72 Z toho vyplývá, že námitka nepřijatelnosti podaná Komisí proti prvnímu žalobnímu důvodu musí být odmítnuta, kromě tvrzení, které se týká výtky vyplývající z délky předběžného přezkoumání.

K opodstatněnosti prvního žalobního důvodu

- 73 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že z čl. 88 odst. 2 ES a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 vyplývá, že Komise je povinna zahájit formální vyšetřovací řízení, jestliže v rámci předběžného přezkoumání stanoveného v čl. 88 odst. 3 ES není schopna odstranit všechny pochybnosti o slučitelnosti státní podpory se společným trhem. Podle žalobkyně však nebyla slučitelnost sporného opatření se společným trhem zjevná a některé obtíže při posouzení měly Komisi vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jelikož se jeví, že je nezbytný důkladnější přezkum a širší prošetření informací.
- 74 Komise se údajně zejména dopustila nesprávného právního posouzení tím, že se zaprvé domnívala, že okolnost, že nebyly překročeny maximální hodnoty stanovené v bodě 68 pokynů, bránila tomu, aby přistoupila k důkladnému přezkumu slučitelnosti dotčeného opatření se společným trhem, a zadruhé, že je vázaná tímto nesprávným výkladem tohoto ustanovení.
- 75 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 88 odst. 3 ES Komise provádí přezkum zamýšlených státních podpor, jehož cílem je umožnit jí, aby si utvořila prvotní stanovisko k částečné či úplné slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem. Cílem formálního vyšetřovacího řízení stanoveného čl. 88 odst. 2 ES je zase ochrana práv dotčených třetích stran a toto řízení musí kromě toho Komisi umožnit získat všechny informace o všech okolnostech věci před tím, než rozhodne, zejména tak, že shromáždí připomínky zúčastněných třetích stran a členských států. Ačkoliv je pravomoc Komise přesně stanovená, pokud jde o rozhodnutí zahájit toto řízení, Komise má přesto určitý prostor pro uvážení při vyšetřování a přezkumu okolností projednávané věci za účelem určení, zda tyto okolnosti vyvolávají závažné obtíže. Komise zejména může v souladu s účelem čl. 88 odst. 3 ES a její povinností řádné správy zahájit diskuzi s oznamujícím státem nebo třetími stranami, aby ještě v rámci předběžného přezkumného řízení překonala obtíže, s nimiž se případně setkala (viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2009, Deutsche Post a DHL International v. Komise, T-388/03, Sb. rozh. s. II-199, bod 87, a citovaná judikatura).
- 76 Podle ustálené judikatury je řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES nezbytné, jakmile se Komise setká se závažnými obtížemi při posouzení, zda je podpora slučitelná se společným trhem (viz rozsudek Deutsche Post a DHL International v. Komise, bod 75 výše, bod 88, a citovaná judikatura).

- 77 Komisi proto přísluší, aby podle skutkových a právních okolností věci určila, zda obtíže, které vyvstaly při přezkumu slučitelnosti podpory, vyžadují zahájení tohoto řízení. Toto posouzení musí dodržet tři požadavky (viz rozsudek *Deutsche Post a DHL International v. Komise*, bod 75 výše, bod 89, a citovaná judikatura).
- 78 Zprvčé článek 88 ES omezuje pravomoc Komise rozhodnout o slučitelnosti podpory se společným trhem na konci předběžného přezkumného řízení pouze na případy opatření, která nevyvolávají závažné obtíže, takže toto kritérium má vylučnou povahu. Komise by tak nemohla odmítnout zahájit formální vyšetřovací řízení s odvoláním na jiné okolnosti, jako jsou zájem třetích stran, hlediska hospodárnosti řízení či jakékoliv jiné důvody správní či politické vhodnosti (viz rozsudek *Deutsche Post a DHL International v. Komise*, bod 75 výše, bod 90, a citovaná judikatura).
- 79 Zadruhé je Komise povinna, narazí-li na závažné obtíže, zahájit formální řízení a v tomto ohledu nedisponuje žádnou diskreční pravomocí (rozsudek *Deutsche Post a DHL International v. Komise*, bod 75 výše, bod 91).
- 80 Zatřetí má pojem závažných obtíží objektivní povahu. Po existenci takových obtíží je třeba pátrat jak v okolnostech přijetí napadeného aktu, tak v jeho obsahu objektivním způsobem a dávat do souvislosti odůvodnění rozhodnutí s poznatky, jimiž Komise mohla disponovat, když rozhodla o slučitelnosti sporných podpor se společným trhem. Z toho plyne, že přezkum legality týkající se existence závažných obtíží prováděný Tribunálem již z povahy věci přesahuje přezkum otázky zjevně nesprávného posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek *Deutsche Post a DHL International v. Komise*, bod 75 výše, bod 92, a citovaná judikatura).
- 81 Z judikatury rovněž vyplývá, že nedostatečná nebo neúplná povaha přezkumu provedeného Komisí během předběžného přezkumného řízení naznačuje existenci závažných obtíží (viz rozsudek *Deutsche Post a DHL International v. Komise*, bod 75 výše, bod 95, a citovaná judikatura).
- 82 Jestliže Komise posuzuje slučitelnost státních podpor se společným trhem s ohledem na výjimku stanovenou v čl. 87 odst. 3 písm. a) ES, musí zohlednit zájem Společenství a nemůže neposoudit vliv těchto opatření na dotčený trh nebo trhy v rámci celého EHP. V takovém případě je Komise povinna nejen ověřit, zda tato opatření mají napomáhat hospodářskému rozvoji dotčených oblastí, ale rovněž zhodnotit dopad těchto podpor na obchod mezi členskými státy a zejména posoudit důsledky pro dané odvětví, které mohou vyvolat na úrovni Společenství (rozsudek *Soudního dvora ze dne 19. září 2002, Španělsko v. Komise*, C-113/00, Recueil, s. I-7601, bod 67).
- 83 Komise disponuje při použití čl. 87 odst. 3 písm. c) ES širokou posuzovací pravomocí, jejíž výkon zahrnuje komplexní hodnocení hospodářského a sociálního charakteru, která musejí být prováděna v kontextu Společenství. V tomto rámci se soudní přezkum výkonu této posuzovací pravomoci omezuje na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (viz rozsudek *Německo a další v. Kronofrance*, bod 44 výše, bod 59, a citovaná judikatura).
- 84 Komise se nicméně přijetím pravidel chování a zveřejněním oznámení, že je napříště použije na případy jimi dotčené, sama omezuje při výkonu uvedené posuzovací pravomoci a nemůže se od těchto pravidel odchýlit, aniž by byla případně sankcionována z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání, pokud neuvede důvody, které s ohledem na tyto zásady odůvodňují, že se odchyluje od vlastních pravidel (viz rozsudky *Soudního dvora ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 211 a *Německo v. Kronofrance*, bod 44 výše, bod 60, a citovaná judikatura).

- 85 V tomto ohledu je třeba připomenout, že bod 68 pokynů zavádí maximální výši podílu na trhu (25 %) a pro odvětví, jejichž průměrný růst nebyl dlouhodobě vyšší než průměrný růst hrubého domácího produktu v EHP, jako je odvětví vlnitého kartónu, maximální výši výrobních kapacit (5 %), jejíž překročení zavazuje Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 ES.
- 86 V napadeném rozhodnutí Komise věřila, že může z tohoto ustanovení vyvodit, že jelikož v projednávaném případě konstatovala, že dotčené maximální výše nebyly překročeny, byla povinna považovat dotčenou podporu za slučitelnou se společným trhem, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení. Je tedy třeba přezkoumat, zda se tímto Komise, jak tvrdí žalobkyně, dopustila nesprávného právního posouzení, jehož povaha znemožňuje odstranit veškeré pochybnosti o slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem.
- 87 Komise se domnívala, jak potvrdila na jednání, že nemůže v projednávaném případě zahájit formální vyšetřovací řízení, jelikož maximální hodnoty stanovené v bodě 68 pokynů nebyly překročeny. Z téhož důvodu se Komise rovněž domnívala, že argumenty stěžovatelů musí být v každém případě odmítnuty.
- 88 I když bod 68 pokynů zavádí bezvýjimečnou procesní povinnost pro Komisi, která je povinna zahájit řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES, jestliže jsou maximální hodnoty překročeny, a to i když je *a priori* toho názoru, že dotčená podpora je slučitelná se společným trhem, z bodu 69 nicméně nevyplývá, že zahájení formálního vyšetřovacího řízení je vyloučeno, jestliže tyto maximální hodnoty nejsou překročeny. Toto ustanovení má totiž jediný důsledek, kterým je zavázat Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení v případě překročení těchto maximálních hodnot, ale nijak jí nebrání učinit tak v případě, kdy těchto maximálních hodnot nebylo dosaženo. V takovém případě má sice Komise možnost nezahájit formální vyšetřovací řízení, ale nemůže odůvodnit toto rozhodnutí tím, že bude tvrdit, že je vázána bodem 68 pokynů.
- 89 Komise se tedy tím, že vyvodila slučitelnost dotčené podpory se společným trhem z dodržení maximálních hodnot stanovených v bodě 68 pokynů, zmýlila v dosahu tohoto ustanovení.
- 90 Dále, jak správně uvádí žalobkyně, v důsledku tohoto pochybení, Komise nevykonala plně svou posuzovací pravomoc ohledně slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem, k čemuž je povinna (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2011, *Freistaat Sachsen v. Komise*, T-357/02 RENV, Sb. rozh. s. II-5415, bod 45).
- 91 V tomto ohledu je Komise podle judikatury (viz body 82 a 83 výše) povinna při posouzení slučitelnosti státní podpory poskytnuté v oblasti s mimořádně nízkou životní úrovní uplatnit širokou posuzovací pravomoc, kterou disponuje na základě čl. 87 odst. 3 ES, aby posoudila, zda očekávané výhody pro regionální rozvoj převáží nad narušením hospodářské soutěže a vlivem podporovaného projektu na obchod mezi členskými státy.
- 92 Z napadeného rozhodnutí však nevyplývá, že Komise skutečně provedla toto posouzení, když dospěla k závěru, podle kterého byla dotčená podpora slučitelná se společným trhem. V bodě 119 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise totiž uvedla, že byla povinna neprovést důkladnou analýzu otázky, zda výhody opatření podpory převáží nad narušením hospodářské soutěže, které může přivodit, jestliže nebylo dosaženo maximálních hodnot stanovených v bodě 68 pokynů. Navíc v bodě 120 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise domnívala, že dodržení pokynů samo sobě zaručuje přispění opatření podpory k regionálnímu rozvoji.
- 93 V tomto ohledu se podmínky ověřované použitím pokynů, kromě dodržení maximální výše podílů na trhu a zvýšení výrobních kapacit stanoveného v bodě 68, týkají pouze následujících skutečností: zaprvé skutečnosti, že oblast, ve které se nachází dotovaný projekt, je vhodná k poskytnutí státních podpor, „které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností“ [čl. 87 odst. 3 písm. a) ES]; zadruhé dodržení maximální intenzity podpory, která závisí na regionálním znevýhodnění; zatřetí a nakonec dodržení určitého množství

podmínek chování, jako je podání žádosti o dotaci příjemcem podpory před zahájením prací, jakož i závazek příjemce provozovat dotované zařízení během přinejmenším pěti let. Je nicméně třeba konstatovat, že dodržení takových podmínek nestačí k prokázání, že každé opatření, které je s nimi v souladu, bude mít kladný vliv na regionální rozvoj.

- 94 Komisi sice musí být přiznána široká posuzovací pravomoc, pokud jde o prošetření a přezkoumání okolností projednávaného případu, aby určila, zda může být státní podpora prohlášena za slučitelnou se společným trhem (viz rozsudek Německo a další v. Kronofrance, bod 44 výše, bod 59, a citovaná judikatura). Nicméně Komise se v projednávaném případě omezila na ověření, že nevýhody způsobené dotovaným projektem a spočívající v narušení hospodářské soutěže jsou nízké, ale neověřila, že výhody spočívající v regionálním rozvoji převáží nad těmito nevýhodami, ať už jsou jakkoliv nízké.
- 95 V tomto ohledu je třeba připomenout, že se Komise zavázala přijmout před 1. lednem 2007 další obecné směry k doplnění těch, které jsou obsaženy v pokynech, ve kterých uvede kritéria, jež bude brát v úvahu při posuzování toho, zda byly zkoumané podpory nutné k vytvoření pobídkového účinku pro investici a zda výhody, které podpora přinese, převažují nad narušením hospodářské soutěže a ovlivněním obchodu mezi členskými státy (viz bod 13 výše).
- 96 Žalobkyně tedy může tvrdit, že posouzení v napadeném rozhodnutí nemohla sama o sobě umožnit Komisi odstranit veškeré pochybnosti o slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem s ohledem na výjimku stanovenou v čl. 87 odst. 3 písm. a) ES. Jak již bylo připomenuto v bodě 91 výše, použití této výjimky předpokládá, že výhody dotčeného opatření převáží nad nevýhodami, ať už jsou tyto nevýhody jakkoliv omezené (v tomto smyslu viz rozsudek Španělsko v. Komise, bod 82 výše, bod 67).
- 97 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise tím, že z toho, že dotčená podpora dodržuje pokyny, vyvodila, aniž posoudila význam dotovaného projektu pro regionální vývoj, že je podpora slučitelná se společným trhem a že není povinna zahájit formální vyšetřovací řízení, nejenže nezohlednila dosah pokynů, ale rovněž nevykonala svou posuzovací pravomoc. Žalobkyně tedy mohla tvrdit, že Komise tím, že nezohlednila kritéria stanovená pro její posouzení, nepřekonala veškeré pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem.
- 98 V důsledku toho je třeba konstatovat, aniž by bylo třeba posoudit přípustnost dalších argumentů vznesených v žalobě nebo rozhodnout o jejich opodstatněnosti, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno.

K nákladům řízení

- 99 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise a vedlejší účastnice řízení neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Komise C(2008) 1107 ze dne 2. dubna 2008, které prohlašuje veřejnou regionální podporu, kterou německé orgány zamýšlely poskytnout společnosti Propapier PM2 na výstavbu papírny v Eisenhüttenstadt (region Braniborsko-Severovýchod) za slučitelnou se společným trhem [státní podpora č. 582/2007 – Německo] se zrušuje.**

2) Evropské komisi a Propapier PM 2 GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

Azizi

Frimodt Nielsen

Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. července 2012.

Podpisy.